

SFS 2003:325

Utkom från trycket
den 16 juni 2003

Förordning om ändring i förordningen (1996:379) med hovrättsinstruktion;

utfärdad den 5 juni 2003.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1996:379) med hovrättsinstruktion¹

dels att 11–13 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 10, 14–16, 17, 19 och 57 §§ skall ha följande lydelse.

10 § Mål och ärenden skall fördelas mellan de organisatoriska enheter som anges i arbetsordningen.

Fördelningen av mål och ärenden skall ske genom lottning. Undantag från kravet på lottning får göras

1. för mål eller ärenden av särskild art,
2. för mål eller ärenden från en viss del av domkretsen,
3. för att mål eller ärenden som har inbördes samband skall kunna handläggas av samma organisatoriska enhet, och
4. för att uppnå en fördelning av mål och ärenden mellan hovrättens domare som i övrigt framstår som rimlig.

14 § Hovrätten meddelar de ytterligare bestämmelser som behövs om fördelningen av mål och ärenden på de organisatoriska enheterna.

15 § För varje mål och ärende skall det vid varje tidpunkt finnas en ansvarig domare.

Den närmare ansvarsfördelningen skall framgå av arbetsordningen. Ansvarsfördelningen skall ordnas så att ansvaret skall kunna utövas på ett effektivt sätt.

16 § En enskild domare får vidta åtgärder för beredningen av mål och ärenden. Han eller hon får dock inte

1. besluta om handräckning i tvistemål eller användning av tvångsmedel i brottmål, när fråga om detta väcks i hovrätten,
2. hålla muntliga förhör enligt 52 kap. 11 § rättegångsbalken,
3. avvisa utredning,
4. avvisa ombud, biträden eller försvarare,
5. döma ut viten eller andra påföljder med anledning av att förelägganden inte följs,

¹ Förordningen omtryckt 2001:984.

6. förordna om annan personutredning än som avses i lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.,

7. besluta i fråga om inhämtande av yttrande av en sakkunnig enligt 22 kap. 12 § miljöbalken eller 16 kap. 3 § andra stycket fastighetsbildningslagen (1970:988), och

8. besluta i fråga om undersökning enligt 22 kap. 13 § miljöbalken eller 15 § lagen (1969:246) om domstolar i fastighetsmål.

Domaren får besluta om avskrivning av mål eller ärenden efter återkallelse eller efter det att ett överklagande har förfallit vid ett sådant sammanträde under förberedelsen som avses i 50 kap. 10 § eller i 51 kap. 10 § rättegångsbalken.

Om det finns särskilda skäl skall domaren till avdelningen hänskjuta en fråga som han eller hon är behörig att pröva.

17 § Hovrätten får förordna hovrättsfiskaler, andra lagfarna anställda eller domstolssekreterare, vilka har tillräcklig kunskap och erfarenhet att enligt vad som närmare framgår av andra stycket på eget ansvar bereda mål eller ärenden på sätt som anges i 16 § första stycket. Ett förordnande för en domstolssekreterare får dock inte avse

1. förordnande eller byte av rättshjälpsbiträde, målsägandebiträde, offentligt biträde eller offentlig försvarare,

2. beviljande av rättshjälp, eller

3. förordnande om personutredning i brottmål.

Förordnanden enligt första stycket får inte avse mål eller ärenden som kräver särskild kunskap eller erfarenhet. Uppkommer en fråga som kräver särskild kunskap eller erfarenhet skall den som är ansvarig för beredningen genast anmäla frågan för den ansvarige domaren. Detsamma gäller en fråga som bör hänskjutas till avdelningen. Hovrätten meddelar ytterligare anvisningar om när en sådan anmälan skall göras.

19 § När ett mål eller ärende skall föredras, görs detta av en lagfaren anställd, ett fastighetsråd eller ett miljöråd.

57 § Hovrättens beslut i ärenden om anställning av hovrättsassessorer och hovrättsfiskaler får överklagas hos regeringen.

Beslut om indelningen av domare på organisatoriska enheter, om att ett visst mål eller ärende skall tilldelas en viss organisatorisk enhet samt om fördelningen av ansvar för ett visst mål eller ärende får inte överklagas.

Hovrättens beslut i fråga om vikariat för en ordinarie domare får överklagas hos Tjänsteförslagsnämnden för domstolsväsendet. Nämndens beslut i sådana ärenden får inte överklagas.

Hovrättens beslut i andra administrativa ärenden får överklagas hos Domstolsverket, om inte annat är särskilt föreskrivet. Domstolsverkets beslut i ett överklagat anställningsärende får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Per Hall
(Justitiedepartementet)

